

mindre Hartkorn. Jeg slutter altsaa med at fastholde Korrektheden og Rigtigheden af, hvad jeg udtalte her ved 2den Behandling, og jeg tror heller ikke, at det er blevet modsagt af den høitærede Minister — det vil han vist selv erkjende, idet han mere har refereret disse kommunale Stridigheder, som der ganske vist ogsaa har været imellem Præsten og en Del af Sognemenigheden, det vil sige qva Sogneforstandere; men at Kirken i lang Tid har staaet ubenyttet, og at der ingen Gudstjeneste har været holdt deri, det er ogsaa en ubestridelig Kjendsgjerning. At Præsten, der, saavidt jeg veed, har første Karakter og har siddet i et Embede paa Sjyllands Vestkyst i 25 Aar, aldrig er bleven forflyttet, uagtet han har søgt derom, og uagtet det var bekjendt, at Forholdet til en Del af Menigheden var temmelig daarligt, tyder ogsaa paa, at Ministeriet ikke har fundet ham særdeles tjenlig til at komme hen og forbedre andre Sognemedlemmer. Jeg tillod mig ogsaa ved 2den Behandling at sige, at Præsten havde to Sogne, og at det var muligt, at Stemningen imod ham var en anden i det andet Sogn; jeg har kun henholdt mig til det ene Sogns Stemning imod ham, og idet jeg altsaa fastholder Rigtigheden og Korrektheden af, hvad jeg udtalte ved 2den Behandling, skal jeg hermed for mit Vedkommeude lade denne Sag staa hen.

Formanden: Ja, det viser sig jo tydelig, at man ikke kan komme nærmere ind paa denne Sag uden at komme ind paa personlige Forhold; der dels slet ikke høre hjemme her og dels ikke kunne kjendes tilstrækkelig. — Det 4de Medlem for 10de Kredts har Ordet.

Scholer: Jeg vil blot tillade mig at rette det simple Spørgsmaal til den ærede Minister eller til den ærede Taler, hvor mange Familiefædre med egen Husstand der er i det omtalte Sogn.

Formanden: Jeg veed ikke, om det ærede Medlem endnu ønsker at besvare dette Spørgsmaal; ellers kunne vi forlade dette

Thema (Breinholt: So). Det ærede Medlem har Ordet.

Breinholt: Jeg tør ikke bestemt sige det, jeg har nemlig ikke været i dette Sogn i flere Aar, og da der er slet en Del Udparcelleringer, kan jeg ikke sige, hvor mange Husfædre der nu er; jeg antager dog ikke, det er ret mange, 10—12 eller et lignende Antal.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det er en Selvfølge, at jeg ikke kan ønske at forbyde mig i Sagens Enkeltheder, selv om den ærede Formand vilde tillade det, men jeg tror rigtig nok, at det var aldeles fornødent for mig som Kirkeminister at fremsætte disse almindelige Bemærkninger om denne Sag, efter at den nu en Gang var bleven dragen frem, saaledes som den var bleven det af det ærede Medlem. Jeg har jo erklaeret, at der ikke har været Tid og Leilighed til at lade undersøge, hvorledes Sagen nu i nærværende Dieblit staaer, men der er vist neppe Grund til at antage, at der skulde være nogen væsentlig Forskjel mellem den Stilling den Gang, da den egentlige Strid fandt Sted, og nu; men med Hensyn til dens egentlige Betydning tror jeg virkelig ikke, at disse Oplysninger, jeg har givet, ere uden Interesse og Betydning; jeg tror i alt Fald, at de ville være meget supplerende til de Optringer, der kom fra den ærede Landssthingsmand. Der næst indeholde de jo ogsaa et bestemt positivt Faktum, som jeg tror ligeledes maa have nogen Betydning, nemlig det, at den hele Sag ikke har været bragt for Ministeriet i en Række af Aar. Det maatte efter det Indtryk, man fik af den ærede Landssthingsmands Udtalelser, synes, som om det var Noget, der endogsaa i en meget nær Tid havde foreligget Ministeriet, men det er altsaa en Erklæring, jeg bestemt kan afgive, at denne Sag i de sidste 7 Aar slet ikke har foreligget. I Overigt tror jeg, som sagt, at der kunde gjøres Indsigelser mod flere Punkter af det ærede Medlems Udtalelser, men jeg skal dog ikke komme nærmere ind derpaa; Sagen vil jo dog blive fuldstændigere oplyst. Jeg tror imidlertid at burde gjøre den